

Toetrede

Liturgie van die Lig

Aansteek van die kerse

Woorddiens

Tema: Die vaderfiguur in ons leefwêreld en die invloed daarvan op ons Godsbegrip

Skriflesing: Matteus 6:9-14 (1953)

⁹ Sô moet julle dan bid: Onse Vader wat in die hemele is, laat u Naam geheilig word;

¹⁰ laat u koninkryk kom; laat u wil geskied, soos in die hemel net so ook op die aarde;

¹¹ gee ons vandag ons daaglikse brood;

¹² en vergeef ons ons skulde, soos ons ook ons skuldenaars vergewe;

¹³ en lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die Bose. Want aan U behoort die koninkryk en die krag en die heerlijkheid tot in ewigheid. Amen.

¹⁴ Want as julle die mense hulle oortredinge vergewe, sal julle hemelse Vader julle ook vergewe.

Brood vir die pad

God as Vader

I. Waar kom hierdie belydenis vandaan?

62. Die Apostoliese Geloofsbelydenis begin met: "Ek glo in God die Vader". Christene glo nie sommer maar in enige god of godheid nie. Wie is God nou eintlik? Wat is God se regte Naam? In 'n wêreld met vele godsdienste en lewensbeskouings kom hierdie vrae vanself na vore. Is daar eintlik net een God met baie name of is daar baie gode wat min of meer aan mekaar gelyk is, of een God met baie afgode, of glad geen god nie? In die Bybelse tye, net soos vandag, was hierdie soort vrae vanselfsprekend belangrik. Daarom is die aanduiding van God as "Vader" van groot betekenis. Die God in wie Christene glo, het 'n bepaalde identiteit en karakter. Wanneer 'n mens van "identiteit" en "karakter" praat, dan dui dit natuurlik op eienskappe wat aan mense toegedig word. Almal aanvaar sondermeer dat God nie soos mense is nie, maar ons het ook geen ander manier om oor God te praat as in menslike terme nie. Wat beteken dit daarom dat God ons "Vader" genoem word?

63. Alhoewel die Bybel op verskillende maniere oor God praat, gee die Apostoliese Geloofsbelydenis voorkeur aan een beskrywing vir God, naamlik God as Vader. Hierdie be-naming van God kom van Jesus Christus self. Dit is hoe hy in die bekende gebed vir sy dissipels geleer het: "Ons Vader wat in die hemel is ...". Die boodskap van die Nuwe Testament is dat ons, as die volgelingen van Jesus, ook Sy (Jesus se) Vader *ons* Vader mag noem. Volgens Romeine 8:15 geld dit van alle Christene, uit die Joodse nasie, sowel as die heidense nasies, ook in Suid-Afrika. Met ander woorde, ook ons is soos aangenome kinders deel van God se huishouding. Ons is selfs sy erfgename. Daarom mag ons vir God op 'n intieme manier aanspreek as "Abba". In gewone Afrikaans sou mens kon sê: "ons liefdevolle Vader" of "ons Pappa". Dit is as't ware ons reg, omdat dieselfde Gees wat in

Jesus is, ook in ons is en aan ons hierdie kindskap van God waarborg en verseël. Hierdie opvatting van God as Vader is heel merkwaardig. In die geskiedenis is gode eerder met mag, status en ontoganklikheid verbind. God is daarvolgens 'n koning of keiser, 'n supermens eerder as 'n nabye Vader.

64. Daar is talle assosiasies met hierdie aanspreekvorm wat dwarsdeur die Bybel aangetref word:

- Alhoewel God nie 'n mens soos ons is nie, is God ten minste ook 'n Wese met persoonlike eienskappe. Dis iemand met wie ons as mense kan praat, kan kommunikeer.
- Die Vader is intiem aan ons bekend deur Jesus Christus. Dit is sý Vader! Ons, as Sy aangenome kinders, kan iets van Hom verstaan en ken deur Jesus, ons broer (Hebr 2:11).
- Die Vader het 'n huis en 'n hele huishouding wat die hele bewoonde wêreld, trouens die hele kosmos insluit, want dit kom alles van God af.
- Die Vader van die huishouding is een wat help sorg en versorg, wat besorg is oor die hele huishouding.
- God is die Ekonoom, wat besorg is oor die bestuur van die huishouding. Die woord "ekonomie" beteken letterlik die regulering (nomoi) van die huishouding (oikos), God se huishouding.
- God as Vader is getrou aan sy kinders en die hele huishouding. Die Vader laat nie die werke van sy hande vaar nie. God se trou duur tot in ewigheid. Op hierdie loyaliteit kan 'n mens staatmaak.

65. Hierdie benaming vir God is weliswaar nie die enigste een nie. In die belydenis praat ons immers van God as Vader, Seun en Heilige Gees (hieroor meer in die gedeeltes oor die tweede en derde dele van die Apostoliese Geloofsbelydenis). In die Ou Testament is daar ander name vir God soos Elohim (God), Jahwe (HERE), Adonai (Here), El Sjadai (Heer van die leërs) en so meer. Dan is daar ook eienskappe wat aan God toegeken word wat amper soos 'n Naam gebruik word. In Jesaja 9:5 kry ons vier sulke terme: Wonderbare Raadsman, Magtige God, Ewige Vader, Vredevoers – wat die Nuwe Testament ook op Christus betrek word. Daar is baie ander. Dan kry ons ook metafore vir God. God is soos 'n vader, maar ook soos 'n moeder, soos 'n leeu, 'n hen of 'n arend, en soos 'n rots of 'n anker. Ons sal terugkeer na die vroulike metafore vir God in die deel oor die betekenis van die belydenis vir vandag.

II. Hoe is hierdie belydenis deur die eeue verstaan?

66. Deur die eeue is daar heelwat verder gedink oor wie God as Vader is en hoe die sorg van die Vader verstaan moet word. Wat die eerste vraag betref, oor wie God as Vader is, kan 'n mens twee denklyne onderskei.

- Die eerste denklyn fokus op bewyse vir God se bestaan oftewel "weë" na God toe, op die vraag of God regtig 'n persoon net soos ons is en dan op die eienskappe wat aan God toegeken word. Hierdie soort nadenke oor God is meer filosofies van aard en skep alte dikwels die Bybelse

getuienisse oor God as Vader van Jesus Christus af. God is immers die God van Abraham, Isak en Jakob, nie die God van filosowe nie.

- Die ander denkyne neem juis die Bybelse getuienisse ernstig op en fokus dan op 'n toepaslike verstaan van geloof in die Drie-enige God.

Dit is opvallend dat albei hierdie denkyne by dieselfde punt uitkom, naamlik *dat ons oor God as Vader eintlik min gegewens het en minder kan sê as oor geloof in Jesus Christus en die Heilige Gees*. Ons ken die Vader alleen deur Jesus Christus en deur God se Gees waardeur die Vader altyd werk. Die gevaar is daarom dat ons gewoon ons eie idees en ervarings oor wat 'n goeie vader is, sal inlees in die belydenis van God as Vader. As ons slegte ervarings van ons eie pa het, dan reken ons God sal seker net mooi die teenoorgestelde daarvan wees. Op hierdie manier kom ons daarom nie veel verder nie. As ons wil weet wat dit beteken om God Vader te noem, moet ons dus kyk wat Jesus daarmee bedoel het, en hoe die vroeë kerk waaruit die Apostoliese Geloofsbelydenis voortgekom het, daarvoor gedink het.

67. Die tweede vraag gaan oor God se sorg oftewel voorsienigheid.

Die Vader is Een wat vir ons sorg, vir wie ons dinge kan vra in gebed. Ons kan vra vir materiële dinge wat ons nodig het, vir koers en leiding, vir bewaring op die pad, vir troos en nabyheid te midde van lyding, en nog vele meer. Hierdie aspek van die Christelike geloof is dikwels op die voorgrond in mense se gebedslewe. Dit is die Christelike geloof vir elke dag. Ons verkeer nie elke dag in 'n situasie waaruit ons gered moet word nie, maar ons is elke oomblik afhanklik van God se sorg. Dit kom na vore wanneer 'n mens besef dat die kos wat jy wel op die tafel het en die gesondheid wat jy nog geniet nie vanselfsprekend is nie. Al het jy hard gewerk, self die kos gekoop en gekook, is dit uiteindelik nie net van jou harde werk afhanklik nie, en is selfs jou vermoë om hierdie dinge te doen ook 'n vrye geskenk van God. Al bestuur jy veilig, hang dit nie net van jou af of jy veilig by jou bestemming sal aankom nie. Daar is baie dinge wat buite jou beheer val. Dit is hierdie bewuswording wat 'n mens dring tot gebede van dankbaarheid, voorbidding en gebedsversoeke.

68. In teologiese nadenke oor God se sorg word gewoonlik drie aspekte onderskei, naamlik God se bewaring, God se regering in die geskiedenis en God se samewerking met mense.

Onder “bewaring” word soms die “voortgaande skepping” en die instandhouding van lewe verstaan. Die geskiedenis van die natuur en van lewe op aarde is immers dinamies en veranderlik. Volgens baie mense is evolusie deur natuurlike seleksie 'n instrument in God se hand om die geskiedenis te stuur in die rigting van die koms van die mens as spesie. Bewaring kan egter eerder verstaan word as God se reaksie op die sondeval. God as Vader het nie “die werke van sy hande” laat vaar en die skepping vernietig soos 'n kleipot wat gebreek het en weggegooi is nie. God bewaar dit steeds deur te keer dat die sonde hande uitruk. Dit skep die nodige ruimte vir God se reddingswerk, vir die verhaal wat van Abraham oor Moses en Dawid tot by Jesus Christus strek en daarvandaan via die apostoliese getuienisse en die geskiedenis van die kerk tot by ons vandag.

Onder “regering” word God se heerskappy in die wêreldgeskiedenis verstaan. God stel nie net in die kerk belang nie, maar in die rigting van die ganse geskiedenis. God stuur die geskiedenis in 'n bepaalde rigting, al lyk dit nie altyd so nie. Hoe om die “vinger van God” in die geskiedenis raak te

sien, is egter lastig omdat volke, nasies en beskawings maklik hulle eie belange in die gang van die geskiedenis inlees. Dieselfde geld van aansprake wat mense maak oor wat God in hulle lewe doen en wat vir hulle voorspoed bring. Dikwels is dit juis die onbekende, klein en skynbaar onbenullige gebeurtenisse wat die gang van sake in die geskiedenis bepaal. Omdat ons nie die hele geskiedenis kan sien nie, kan ons ook nie weet watter gebeure die grootste uitwerking het nie, en moet ons nie verbaas wees as ons God se heerskappy dikwels miskyk nie.

Onder “samewerking” word verwys na die wyse waarop God se sorgsame handeling dikwels saamval met mense se handeling en déur daardie menslike handeling voltrek word. Prediking is 'n goeie voorbeeld, naas baie ander. Dit is tog die woorde van die predikant wat ons hoor. Maar daar is meer op die spel, want in en deur daardie woorde is dit God self wat aan die woord kom. God werk deur daardie woorde, maar kan ook sonder daardie woorde en ten spyte van daardie woorde handel. “God kan”, so lui die spreekwoord, “met 'n krom stok 'n reguit hou slaan.” Dink hier aan die rol van Pilatus in Jesus se kruisdood. Hierdie onregverdige teregstelling word in God se plan ingeskakel en omgeskakel ter wille van die redding van die hele wêreld.

III. Vrae oor die betekenis van die belydenis vir vandag

69. Daar is veral twee vrae oor die betekenis van die belydenis van God as Vader vir vandag: Eerstens, as ons God ons “Vader” noem, beteken dit dat God manlik is? Tweedens: hoe sorg God nou eintlik vir ons? 'n Derde vraag, naamlik oor God en lyding, kom aan die einde van hierdie afdeling aan die orde.
70. Die Apostoliese geloofsbelydenis het in 'n patriargale konteks ontstaan sodat die taalgebruik noodwendig iets daarvan reflekteer. Dit kan daarom vandag nog misbruik word om patriargale belange te regverdig. Terselfdertyd bied die bybelse getuienisse ook genoeg leidrade vir 'n kritiek op patriargale huishoudings. Hoe moet die die benoeming van God as Vader in hierdie lig vandag verstaan word? Nie almal het 'n positiewe ervaring van hulle eie ouers nie. Pa's kan soms afwesig wees, soms oorheersend en magsugtig, soms dronk, soms aggressief teenoor ander lede van die gesin, soms rondslaan en werklik nie 'n goeie voorbeeld vir ander stel nie. Daar is gelukkig ook ander wonderlike voorbeelde. Soms vind kinders met negatiewe ervarings van hulle eie ouers juis die beeld van God as Vader aantreklik omdat dit iets uitdruk wat hulle nooit gehad het nie en waarna hulle ten diepste verlang. *Die probleem in al hierdie gevalle is egter dat ons gewoon ons eie idees oor vaders inlees in dit wat ons van God as Vader bely.*
71. Die probleem is egter ernstiger as dit: dit kan alte maklik gebeur dat die beeld en naam van God as Vader gebruik en misbruik word om manlike oorheersing te verdedig. Dit gaan hier oor die wyse waarop geslagsverskille gebruik word om die belange van mans bo dié van vroue te handhaaf – rondom pligte, seksualiteit, geld, besittings, besluite, noem maar op. Die man, só word gesê, dikwels met 'n beroep op Bybelse tekste, is “die hoof van die huis” en so moet dit ook bly. In feministiese kringe word hierdie soort oorheersing kortweg saamgevat: As God 'n man is, dan is die man ook god. Dit lei tot die goedpraat van die onderdrukking van vroue in elke fase van die lewe. Verkragting is een van die uiterste voorbeelde daarvan.

72. Hoe kan gelowiges op hierdie soort aanklag reageer? Daar is verskillende moontlikhede:

- 'n Mens kan daaraan vashou dat God die Vader inderdaad manlik is. Dit is die enigste Naam wat aan ons gegee is en ons kan dit nie verander bloot as gevolg van die tydsgees nie. Maar beteken ons woord “Vader” nog dieselfde as wat dit in Bybelse tye beteken het? Om dieselfde woorde te gebruik, is geen waarborg dat die betekenis onveranderd bly nie.
- God is net so goed vroulik as manlik. Die Bybel praat immers van beelde soos 'n hen wat haar kuikens onder haar vlerke versamel (Matt 23:37) en God wat ons aan haar bors vasdruk (Jes 49:15). God is dus ook die Moeder van alles wat lewe. Maar word God ooit direk as Moeder in die Bybel aangespreek?
- Dit is dalk beter om van God as sorgende Ouer te praat om aan te dui dat biologiese geslag glad nie belangrik is vir ons verstaan van God nie. Dalk moet ons dink aan God in terme van ons voorouers in die gees, eerder as na liggaam? Of dalk kan ons die name “Vader” en “Moeder” afwisselend gebruik?
- Dit is dalk beter om glad nie aan God as 'n persoon net soos ons te dink nie. God het nie 'n liggaam nie en ook nie 'n geslagtelike identiteit nie. Maar is God dan tog nog persoonlik? Kan ons met 'n “ewige, onbegryplike wese” praat en tot só 'n God bid?

Dit behoort duidelik te wees dat elkeen van hierdie “oplossings” winspunte maar ook haakplekke het. Hieroor moet Christene nog lank met mekaar verder praat.

73. Dit is ten minste belangrik om raak te sien *dat die beelde wat ons vir God gebruik nie oorspan moet word nie*. Die Here is ons Herder, maar dit beteken nie dat God ons as skape ook verkoop, slag en opeet nie! Om God ons “Vader” te noem, help ons om iets raak te sien van God se sorg en trou, maar die volle betekenis daarvan sal ons altyd ontwyk. Ons negatiewe ervarings van vaderskap hoef daarom ook nie die beeld te ondermyn nie. “Vader” is wel méér as 'n beeld vir God; dit is ook die Naam wat in die Bybel vir God gebruik word. Maar dan is dit nie die enigste Naam nie. Om God Vader te noem help ons wel om die ander Name reg te gebruik, met intimiteit en met huiwering voor die misterie wat ons omring.

74. Naas vrae oor wie God is, is daar ook eietydse vrae oor wat God doen. Ons bely dat God as Vader vir ons sorg en bewaar. Ons ervaar dit in ons alledaagse lewe en dank God daarvoor in die gebed. Maar hoe sorg God nou eintlik vir ons? Maak dit nog enige sin om van God se handeling in die wêreld te praat? Hoe beantwoord God ons gebede? Meer nog, te midde van ervarings van siekte, lyding en dood kom die vraag gou-gou na vore of God enigsins vir ons sorg? Sulke vrae rondom God en lyding word hieronder bespreek omdat al die temas van God as Skepper, Vader en Almagtige hierin verweef word. Vir die oomblik fokus ons net op die vraag hoe God wel vir ons sorg.

75. Hierdie soort vraag kom dikwels uit ons alledaagse ervaring na vore. Dink aan die gebed waarin God gedank word vir die kos op die tafel (ongeaag van hoeveel daar is!). Wat het God daaraan gedoen – as jy self gewerk het vir die geld om kos te koop, dit self voorberei en opgedien het? Maak dit enige verskil om vir God daarvoor dankie te sê? Baie mense bid vir God se bewaring op die pad. Dit sal egter nie reg wees om God se hulp in te roep as jou voertuig nie padwaardig is, as jy onder die invloed bestuur en nie die padreëls nakom nie. Natuurlik is dit nie die enigste waarborg vir 'n veilige reis nie, want ander padgebruikers speel

ook 'n rol. Die vraag is egter of God oor hulle doen en late enige meer beheer uitoefen as oor jou eie lewe. Watter verskil kan God maak aan 'n veilige reis? Dieselfde vrae kan gestel word oor die veilige bewaring van jou besittings en die lewe van jou familie en vriende (en vyande!). Nog 'n voorbeeld is siekte en genesing. Waar iemand siek is, bid ons om genesing, beterskap of ten minste om God se troos te midde van siekte. As genesing plaasvind (wat immers elke dag gebeur), dan dank ons God. Maar as dit nie gebeur nie, wat dan? En wat van bidde vir reën? Kan God die weerpatrone verander? Ja, want God is almagtig sal ons wil bely (sien hieronder), maar hoe sal dit in die weerberigte verduidelik word? In kort, hoe beantwoord God ons gebede?

76. Hierdie vraag is wel eenvoudig, maar 'n toereikende antwoord daarop is allesbehalwe eenvoudig. In kort kom dit daarop neer dat ons aansprake oor God se handeling in die wêreld in verband moet bring met wat ons andersins oor die wêreld weet – óók met wetenskaplike kennis rondom kwantum kosmologie, evolusionêre biologie, chaosteorie, kwantumeganika en die kognitiewe wetenskappe. Hier skuil egter 'n angel: Aan die een kant kan ons geloofskennis nie skei van ander soorte kennis sonder dat ons oortuigings dat God in die wêreld werksaam is betekenisloos word nie. Aan die ander kant is geloofskennis ook nie dieselfde as wetenskaplike kennis nie. Geloof is sekerlik 'n soort kennis, maar watter soort? Is dit meer soos kennis van waarhede, of dalk eerder soos kennis van iemand? Of is dit in die eerste plek kennis van beloftes? Of is dit eerder 'n vorm van insig, interpretasie of wysheid?

77. In ons gesprekke hieroor moet ons liefs twee uiterstes probeer vermy, naamlik

- die gevaar om alles wat kompleks is te reduseer tot iets wat ons kan verstaan en beheer – en op hierdie manier niks meer oor God te kan of wil sê nie; en
- die gevaar om van God se werk te praat asof dit ingryp in die wette van die natuur en daardie wette tydelik ophef ten einde direkte, onmiddellike verandering te bring. Indien dit die geval sou wees, sou dit heelwat wetenskaplike probleme oproep!

God se sorg werk in en deur die wette van die natuur, ook met gebruik van gewone mense. Dit werk dalk ook meer langamerhand, meer geduldig, meer liefdevol as wat ons ooit kan droom. *Die wette van die natuur is veel meer soepel as wat 'n mens mag dink en laat in elk geval oorgenoeg ruimte vir God om binne op te tree*. Net so laat taaltreëls genoeg speelruimte om biblioteke te vul.

God die Almagtige

78. Om in God as Vader te glo beteken dat ons glo dat God vir ons sorg en ons bewaar. Dit veronderstel dat God daartoe in staat is om vir ons te sorg. Daarmee erken ons dat God oor mag beskik, selfs dat God “almagtig” is. Maar wat beteken dit? Die probleem is dat mense die woord “mag” verskillend verstaan. Ook as dit by God se mag kom. Dit was vir die kerk van die begin af 'n probleem. Op 'n stadium is daar 'n hele reeks eienskappe aan God toegeken: alwetend, almagtig, algoed en alomteenwoordig – alles in die oortreffende trap. Daarmee saam is ook begrippe in ontkenende vorm gebruik: God is oneindig, onveranderlik, onsterflik, onaantasbaar, ondeurgrondelik. Dit is alles maniere om te probeer aantoon dat God hoegenaamd nie so beperk is soos ons mense nie. Hierdie eienskappe het egter meer met filosofiese nadenke uit daardie tydperk oor God te doen gehad, as dat die Bybel so

oor God praat. Die kerk het nietemin raakgesien dat 'n mens nie so maklik sonder hierdie soort aanduidings kan klaarkom nie – veral om te probeer verduidelik hoedat die Drie-enige God heeltemal anders as enigiets anders is.

I. Waar kom hierdie belydenis vandaan?

79. Van al hierdie begrippe wat oor God in die oortreffende trap praat, is slegs “almagtig” in die Apostoliese Geloofsbelijdenis opgeneem. Dit kom ongetwyfeld ooreen met die Bybelse getuienisse oor God se mag. Die Psalms en profete besing God se magtige skeppingswerk. Die uittog en die wonderlike bevryding uit die groot mag van Egipte was vir eeue die standaard voorbeeld van God se nog groter mag. Dink ook aan al die oorlogsverhale van redding uit militêre moeilikheid wat in die geskiedenis van rigters en konings opgeneem is. Voeg daarby die rol van tekens en wonders wat dwarsdeur die Bybel voorkom. Die belangrikste voorbeeld hiervan is die opstanding van Jesus Christus. Dit demonstreer nie net God se mag nie, maar dui God se identiteit aan: God word geken en bely as die Een wat vir Jesus Christus opgewek het deur die krag van die Heilige Gees (Ef 1:19-23). Dan is daar die kragtige bediening van die apostels. Die Woord van God is ook “lewend en kragtig” (Heb 4:12). In elkeen van hierdie gevalle bring hierdie krag mense tot verbasing en ontsag voor iets wat groter is as wat hulle ooit kon vermoed (oor wonders word later meer gesê).

80. Die Bybel vertel terselfdertyd ook van God se grootse kwesbaarheid en besorgdheid oor die swakkes. Dwarsdeur die Bybel kies God mense wat as gering geag word vir die grootste verantwoordelikhede. Dink aan Abel, Abraham, Isak, Gideon, Dawid, Jeremia en nog vele meer. Daarteenoor word helde soos Saul en Simson geteken as tragies. Die Psalms is vol daarvan dat God staan by die noodlydendes, die armes, onderdruktes en randfigure (Psalms 109:30-31). Die Kneeg van die Here is self een wat verag en deur die mense verstoot is. Jesaja 53:1 vra tereg: “Wie sal die mag van die Here hierin kan raaksien?” In navolging hiervan word Jesus van Nasaret wel as die gesalfde Messias gehuldig, maar hy kom Jerusalem binne op 'n geleende donkie. Die Man van smarte was self aan swakheid en kwesbaarheid onderhewig (Heb 5:2). Die kruis is die teken van God se onmag. Selfs in die uur van Jesus se godverlatenheid kom God se almag na vore – nie deur 'n demonstrasie van mag nie – maar in die selfbeheersing om juis deur niks te doen om dit te keer nie. Net so word die bloed van die martelare die oortuigingskrag van die kerk se boodskap. Nietemin is die boodskap oor die kruis van Christus, dít wat vir die res van die wêreld onsinnig en 'n teken van die swakheid van God is, 'n krag tot redding vir almal wat glo (1 Kor 1:18).

II. Hoe is hierdie belydenis deur die eeue verstaan?

81. Hoe moet 'n mens hierdie kontras tussen God se almag en oënskynlike onmag verstaan? Deur die eeue het die kerk hiermee geworstel. Gewoonlik is een kant ten koste van die ander beklemtoon. Dit is ten minste duidelik dat God se almag nie eenvoudig in enige moontlike sin van die woord verstaan kan word nie. In die Middeleeue het mense hiermee vasgeval. Hulle het gevra: Kan 'n almagtige God 'n klip maak wat so swaar is dat God self dit nie kan optel nie? Na al twee kante toe blyk dat God dan nie almagtig is nie. Net so kan God nie 'n vierkantige sirkel maak nie. God kan die gevolge van iets wat gebeur het ten goede omkeer, maar kan nie wat nou eenmaal gebeur het, ongedaan maak sodat dit nie gebeur het nie. Belangriker nog: God kan nie ontrou wees of teen God se eie aard en karakter optree nie.

82. Al hierdie voorbeelde help ons om raak te sien dat wat met God se almag bedoel word verduidelik verg. Dit help nie om soos klein seuntjies met mekaar te stry oor wie se pappa die sterkste is nie, so asof enige idee van mag ewe goed is nie. Dwarsdeur die geskiedenis is God se mag na analogie van die magte wat ons ken verstaan. Dink aan die krag van aardbewings, vulkane en wind. Of die mag van konings en regeerders. Of militêre slaankrag. Of geldmag. Of die mag van kennis en geleerdheid. Die beter opvatting van God se almag het die antwoord egter eerder gesoek in die rigting van wysheid, of die mag van 'n woord van vergifnis, of die vuur van geregtigheid of die kreatiewe mag van liefde.

III. Vrae rondom die betekenis van die belydenis vir vandag

83. Vandag is daar eintlik 'n groeiende eenstemmigheid dat God se almag verstaan moet word in terme van God se sorg, liefde en trou as Vader – God se vrye keuse om vir ons 'n God te wees. Liefde is nie 'n brute krag nie. Dit het min met spierkrag, geldmag, bestuursposisies, wapens, militêre mag, politieke mag, kragtige motors of media invloed te make nie. Liefde vra eerder respek, openheid, kwesbaarheid en weerloosheid, om die ander toe te laat om die liefde te beantwoord. Hierdie soort krag word uitgebeeld deur die Vader in die gelykenis van die verlore seun (Lukas 15). Dit is 'n krag wat ruimte laat vir die vryheid van ander, wat gewillige kinders verkies bo willose slawe of robotte. Liefde verg wederkerigheid en is bereid om kwesbaar te wag op die beantwoording van die liefde wat betoon word. Tog gaan hiervandaan 'n krag uit wat die hele wêreld kan verander. Hierdie soort opvatting van mag is in ons tyd vir baie mense veel meer aantreklik as die soort mag waaraan die wêreld gewoon is. Daar is immers heelwat kulturele weerstand teen soveel mag. Die uitdrukking “power corrupts and absolute power corrupts absolutely” weerspieël iets hiervan. *Die Christelike geloof praat daarom van God se almag nie bloot in enige sin van die woord nie.*

84. God se weerloosheid kan egter ook eensydig beklemtoon word. 'n God wat met groot geduld wag en eerder die skepping kans gee om te reageer, klink vir baie mense asof dit 'n God is wat regtig niks kán doen nie. Wat is nou eintlik die verskil tussen só 'n God en glad geen god nie? In situasies van siekte, lyding en nood gryp mense daarom na die hoop dat God tóg kan ingryp en die situasie ten goede kan omkeer. Ons sal aan die einde van die deel oor God as Vader na vrae rondom God en lyding terugkeer. Hier is dit nog nodig om na 'n spesifieke vraagstuk ten opsigte van God se almag te kyk, naamlik die verstaan van wonderwerke as 'n voorbeeld van God se mag.

85. Daar is baie gelowiges wat reken dat die kerk meer moet maak van wonderwerke. Hulle soek met hulle hele hart na ten minste een voorbeeld van 'n gebeurtenis waarvan hulle onteenseglik kan weet dat daar geen ander verklaring voor is nie. Dit kan alleen van God af kom. Dikwels gaan dit oor genesing uit 'n ernstige siekte of selfs oor sogenaamde naddoodse ervarings, maar ook oor uitkoms na droogte, noue ontkomings en so meer.

[...]

<http://www.kaapkerk.co.za/wp/wp-content/uploads/2013/04/Apostolicum-weergawe-11-September-2013.docx>